

Dosarul nr. 2ra-1371/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D.Tricolici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A.Panov, I.Țurcan, L.Pruteanu)

ÎNCHEIERE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Grițco Ecaterina, reprezentată de avocatul Mihalache Iurie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grițco Ecaterina împotriva Societății Comerciale „Copman Service” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea indemnizației pentru perioada aflării în concediu medical, încasarea indemnizației pentru concediul anual nefolosit, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Grițco Ecaterina, reprezentată de avocatul Mihalache Iurie și a fost menținută hotărârea din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 10 decembrie 2018, Grițco Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Compan Service” SRL cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 01 iunie 2015 a fost angajată în calitate de îngrijitor al încăperii în cadrul SC „Compan-Service” SRL, pentru o perioadă nedeterminată.

A menționat reclamanta că și-a exercitat cu onestitate și diligență sporită toate obligațiile asumate prin contract, iar de la momentul angajării și până în luna august 2018 careva pretenții și obiecții din partea angajatorului nu au existat.

A afirmat reclamanta că, la 11 septembrie 2018 în baza ordinului nr. 66, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră pentru neîndeplinirea obligațiilor de funcție în volum deplin, atitudine necorespunzătoare și vulgară. Prin același ordin a fost concediată în temeiul art. 86 alin. (1) lit. e) Codul muncii, începând cu 11 septembrie 2018,

și încetat contractul individual de muncă nr. 156 din 11 aprilie 2016. Motivul concedierii fiind constatarea faptului că salariatul nu corespunde funcției deținute sau muncii prestate din cauza calificării insuficiente. Totodată, prin același ordin s-a dispus că contabilitatea va achita indemnizațiile de concediu pentru 28 zile de muncă.

A invocat reclamanta că, nefiind de acord cu faptul concedierii, a depus petiția către Inspectoratul de Stat al Muncii invocând încălcarea legislației muncii. Urmare, prin răspunsul nr. G-1153/18 al Inspectoratului de Stat al Muncii rezultă că, au fost constatate neconcordanțe între ceea ce este scris în carnetul de muncă și documentele prezentate de administrația SC „Compan-Service” SRL, și anume că a fost angajată în funcție de femeie de serviciu începând cu 10 aprilie 2016 (ordin de angajare nr. 29 din 11 aprilie 2016), pe când în carnetul de muncă al reclamantei este indicat că a fost angajată la 01 iunie 2015 în baza ordinului 57-15 în funcție de îngrijitor al încăperii.

A invocat reclamanta că, nu a fost înștiințată despre vre-o atestare la serviciu și despre careva muștrări.

A considerat reclamanta că, ordinul de concediere este ilegal, deoarece a fost emis cu încălcarea gravă și evidentă a normelor Codului muncii, deoarece ordinul contestat nu este motivat din punct de vedere juridic sau economic, fapt ce contravine prevederilor legale, nu i-a fost adus la cunoștință că a fost transferată la altă muncă sau altă funcție.

Întemeindu-și acțiunea în baza prevederilor art. art. 60 alin. (2) Cod de procedură civilă, art. art. 10, 11, 14, 15, 16, Cod civil, art. art. 5, 9, 10, 81, 82, 86, 90, 112, 113, 115, 117, 119, 123, 128, 129, 142, 329, 330 lit. b), 353, 354, 355, 356 Codul muncii, reclamanta a solicitat, anularea ordinului nr. 66 din 11 septembrie 2018 cu privire la concediere, restabilirea sa în funcție de îngrijitor al încăperii în cadrul SC „Compan-Service” SRL, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu începând cu 11 septembrie 2018 până la data emiterii hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În cadrul examinării cauzei reclamanta a înaintat mai multe cereri de concretizare, iar în final, a solicitat anularea ordinului nr. 66 din 11 septembrie 2018 cu privire la concediere, restabilirea sa în funcție de îngrijitor al încăperii în cadrul SC „Compan-Service” SRL, încasarea salariului mediu pentru absență forțată de la serviciu cu calcularea acestuia a câte 1800 de lei lunar, începând cu 11 septembrie 2018 până la data emiterii hotărârii judecătorești, încasarea de la pârât a salariului/indemnizației pentru perioadele aflării în concediu medical (15 mai 2018- 25 mai 2018; 14 iunie 2018-29 iunie 2018; 23 iulie 2018-04 august 2018), încasarea salariului pentru concediu anual pentru perioada anilor 2016-2018, repararea prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei și compensarea cheltuielilor de transport.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Grițco Ecaterina a fost respinsă.

La 10 ianuarie 2020, Grițco Ecaterina, reprezentată de avocatul Mihalache Iurie, a depus cererea de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 11 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Grițco Ecaterina, reprezentată de avocatul Mihalache Iurie și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale instanța de apel a reținut că, că instanța de fond a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind cu certitudine caracterul raportului juridic litigios, circumstanțele de fapt real existente, legea materială ce guvernează situația și întemeiat a respins acțiunea constatând, lipsa temeiurilor de anulare a ordinului 66 din 11 septembrie 2018 cu privire la concediere și restabilirea acesteia în funcția deținută în urma revocării ordinului contestat și achitarea salariului pentru absență forțată de la serviciu începând cu 11 septembrie 2018, precum și indemnizația pentru perioada aflării în concediu medical, pentru concediu nefolosit, repararea prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Instanța de apel a reținut că, solicitarea cu privire la achitarea salariului restant pentru perioada absenței forțate de la serviciu conform contractului individual de muncă (12 septembrie 2018-08 mai 2019), precum și achitarea indemnizației pentru concediul anual, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de un salariu mediu, survine în urma concedierii reclamantei prin ordinul nr. 85 din 17 septembrie 2019 de concediere în vederea pensionării pentru limita de vârstă conform art. 86 alin. (1) lit. y¹ Codul muncii, începând cu 09 mai 2019 și încetarea contractului individual de muncă încheiat cu reclamanta, care nu a fost contestat.

Respingând pretenția reclamantei-apelantă cu privire la încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu calculat în mărime de 1800 de lei lunar, instanțele ierarhic inferioare au punctat că, cerința respectivă este nefondată, deoarece prin contractul individual de muncă și acordurile adiționale semnate de părți a fost stabilit pentru munca efectiv prestată un salariu per oră și nu unul tarifar, fapt, acceptat de reclamantă la momentul semnării contractului individual de muncă și a acordurilor adiționale acestuia.

La fel, respingând cerința reclamantei-apelantă cu privire la neachitarea indemnizației pentru perioadele aflate în concediu medical a acesteia, instanțele ierarhic inferioare au reținut că acest motiv nu poate fi imputată pârâtului, deoarece, certificatele de concediu medical nu au fost prezentate angajatorului, fapt, despre ce a recunoscut și reclamanta-apelantă.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță just a concluzionat că suma de 20000 de lei cu titlu de prejudiciu moral solicitată de către reclamanta-apelantă este exagerată și că prejudiciu moral achitat de către pârât în mărime de un salariu mediu este unul echitabil, proportional și suficient pentru acoperirea echivalentului bănesc a suferințelor cauzate reclamantei.

La 02 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Grițco Ecaterina, reprezentată de avocatul Mihalache Iurie, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece la emiterea deciziei au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, circumstanțele cauzei nu au fost constatate just și a fost dat o apreciere incorectă situației de fapt, ceea ce a dus la emiterea de către instanță a unei hotărâri ilegale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 mai 2021, și a fost expediată părților la 02 iulie 2021, dar date care ar confirma recepționarea acestora de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 02 iulie 2021, este în termen.

La 13 august 2021, copia recursului a fost expediată în adresa S „Compan Service”, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 168).

Referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grițco Ecaterina, reprezentată de avocatul Mihalache Iurie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Grițco Ecaterina, reprezentată de avocatul Mihalache Iurie, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grițco Ecaterina, reprezentată de avocatul Mihalache Iurie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Grițco Ecaterina, reprezentată de avocatul Mihalache Iurie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic